

ONDERHOUDSGELD KINDEREN (Mr. R.KUMPEN)

Wet van 19 maart 2010 ter bevordering van een objectieve berekening van de door de ouders te betalen onderhoudsbijdragen voor hun kinderen. (*treedt in werking op 01.08.2010*)

De wet van 19 maart 2010 ter bevordering van een objectieve berekening van de door de ouders te betalen onderhoudsbijdragen voor hun kinderen voert geen mathematische, uniforme begrotingsmethode voor onderhoudsbijdragen in. Wel legt de wet in hoofdzaak aan de rechter die de onderhoudsbijdrage bepaalt **een strikte motiveringsplicht** op: de rechter zal in zijn uitspraak uit de doeken moeten doen **waarom hij tot een welbepaald bedrag besluit**.

De begroting van de onderhoudsbijdragen ligt reeds lang bijzonder gevoelig en is in de praktijk de bron van heel wat geschillen en ongelijkheden tussen ogenschijnlijk vergelijkbare situaties, of tussen de verschillende gerechtelijke arrondissementen. De wetgeving bepaalde tot nu toe immers geen criteria of omschreven methoden om het **contributioaspect** van de onderhoudsverplichting te regelen. De verplichting dat zowel de vader als de moeder naar evenredigheid van hun middelen moeten bijdragen in de in artikel 203, § 1 B.W. bedoelde kosten, is een verplichting in solidum waarvan het bedrag «voor het geheel» moet worden bepaald, vooraleer het respectieve aandeel van elke ouder wordt vastgesteld. Uit artikel 203bis B.W. kon tot nu toe impliciet door het merendeel van de rechtsleer worden afgeleid dat de ouders moeten bijdragen in de kosten die voortvloeien uit artikel 203, § 1 B.W. **naar evenredigheid van hun respectieve inkomsten, alsook in verhouding tot hun gecumuleerde inkomsten**.

In die artikelen werd echter niet gepreciseerd welk aandeel van het gezinsbudget moest worden aangewend voor het levensonderhoud en de opvoeding van de kinderen.

Het respectieve aandeel dat elke ouder betaalde om te voldoen aan het **obligatio-aspect** werd dan ook door de rechter vastgesteld zonder te beschikken over abstracte, gebaremiseerde tarieven. Dit gaf vaak aanleiding tot aanzienlijke frustratie omwille van weinig transparante rechtspraak met substantiële verschillen tussen en zelfs binnen de gerechtelijke arrondissementen en rechtsonzekerheid tot gevolg.

Een wetswijziging drong zich bijgevolg reeds enige tijd op en is er nu na een tweetal jaren parlementair getouwtrek ook gekomen. **Of deze wet alle problemen, gevoeligheden en percepties oplost lijkt twijfelachtig: op bepaalde vlakken is de wet een vooruitgang, maar absolute waarborgen voor uniformiteit en voorzienbaarheid ontbreken.**

Oorspronkelijk bestonden er twee wetsvoorstellen die beide een zekere objectivering van de berekening van de onderhoudsbijdragen voorstelden. Geïnspireerd door **de «methode-Renard»** werden daarbij als uitgangspunten de theoretische kost van een kind, de reële of directe kost, de proportionaliteit in de bijdrage van iedere ouder, de kinderbijslag en de factor verblijf of opvang genomen. Aldus werd een berekeningswijze voorgesteld die, door toepassing van een bij K.B. te

bepalen evenredigheidscoëfficiënt, een proportioneel deel van de inkomsten van de ouders aan het onderhoud van de kinderen moest opleveren. Deze methode zou evenwel niet meer dan een werkmiddel zijn ten behoeve van de magistraat – een soort richtsnoer dat hij in alle vrijheid geval per geval zou kunnen aanpassen.

De uiteindelijke wet is, vergeleken met de voormelde ontwerpen, aanzienlijk gemilderd, in die zin dat **de berekeningsmethode werd herleid tot inschrijving van een aantal objectieve parameters die de magistraten moeten aftoetsen** teneinde tot een duidelijkere motivering van het opgelegde bedrag van de onderhoudsbijdrage te komen. Dit zou moeten leiden tot een betere aanvaarding van de beslissing en tot een vlottere betaling door de onderhoudsplichtige. Of het doel van de wet hierdoor bereikt wordt is nog zeer de vraag. Wel werd aan een aantal pijnpunten verholpen.

Zo worden de rechten van de onderhoudsgerechtigden bijkomend beveiligd door hen een **ontvangstmachtiging** toe te staan, worden **de ‘buitengewone kosten’ voortaan wettelijk omschreven**, wordt voorzien in **de wettelijke invoering van de kindrekening** en wordt **betere informatievoorziening omtrent de Dienst voor Alimentatievoorzieningen** opgelegd.

Dit alles maakt dat de nieuwe wet ter *objectivering van de onderhoudsgelden* een samenvoeging van knelpunten is geworden met een beperkte voorzienbaarheid aan te betalen onderhoudsbijdrages.

Een goede begeleiding blijft meer dan ooit aangewezen.

Rene KUMPEN

ARGUS Advocaten

rene.kumpen@argusadvocaten.be